

(98/C 323/162)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1033/98**υποβολή: Caroline Jackson (PPE) προς την Επιτροπή**

(6 Απριλίου 1998)

Θέμα: Καταγραφή της αιτίας θανάτου: η πρακτική στην ΕΕ

Η κόρη ενός ψηφοφόρου από την εκλογική μου περιφέρεια πέθανε προσφάτως στο Ρότερνταμ από λευχαιμία. Όταν εξέδωσαν το πιστοποιητικό θανάτου οι ολλανδικές αρχές δεν ανέφεραν την ακριβή αιτία θανάτου και τούτο λέγεται ότι οφείλεται στην περί προσωπικής σφαιράς νομοθεσία στην Ολλανδία. Το πιστοποιητικό θανάτου κατά συνέπειαν απλώς ανέφερε «μη μεταδοτική ασθένεια». Όταν όμως έφεραν το σώμα της πίσω στο Ηνωμένο Βασίλειο για να ταφεί, ο Βρετανός ιατροδικαστής έπρεπε να αποφανθεί σχετικά με την αιτία θανάτου. Η ολλανδική δήλωση ευρέθη τόσο ασαφής ώστε να μην είναι δυνατόν να γίνει δεκτή και διετάχθη η διεξαγωγή νεκροτομίας. Τούτο επέτεινε τη θλίψη της οικογένειας. Δύναται η Επιτροπή να δηλώσει εάν ισχύει ή συζητείται κάποιο σύστημα σύμφωνα με το οποίο η πιστοποίηση θανάτου και η αιτία θανάτου σε ένα κράτος μέλος μπορεί να γίνεται δεκτή σε άλλο κράτος μέλος χωρίς τη διενέργεια περαιτέρω εξετάσεως του είδους που διετάχθη στη Βρετανία, όπου ένας ιατροδικαστής πρέπει να προβεί σε εξέταση και μπορεί να διατάξει την διεξαγωγή νεκροτομίας; Οι ως άνω σουηδικές εταιρείες δεν έχουν καταβάλει το συγκεκριμένο πρόστιμο. Οι εταιρείες δήλωσαν προσφάτως στη βρετανική τηλεόραση ότι δεν έχουν την πρόθεση να το καταβάλουν. Ισχυρίζονται ότι επειδή το γεγονός συνέβη προ της προσχωρήσεως της Σουηδίας στην ΕΕ δεν δεσμεύονται από το κοινοτικό δίκαιο. Προτίθεται ο επίτροπος να καταδικάσει μαζί με εμένα τις ως άνω σουηδικές επιχειρήσεις, FEAB και FKAB, διότι δεν επιδεικνύουν σεβασμό για το βρετανικό δίκαιο ή τα δύματα της καταστροφής ή τις οικογένειές τους; Προτίθεται περαιτέρω ο επίτροπος να απαιτήσει από κοινού με εμένα από τις επιχειρήσεις να καταβάλουν το πρόστιμο εις το ακέραιο και να ζητήσουν συγγνώμη για τη μέχρι τούδε συμπεριφορά τους;

Απάντηση του κ. Santer εξ ονόματος της Επιτροπής

(30 Απριλίου 1998)

Τα ληξιαρχικά στοιχεία των ατόμων έχουν ρητά εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ως εκ τούτου, αυτή η ερώτηση αφορά το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών. Η Επιτροπή δεν γνωρίζει κανένα μέσο με το οποίο το πιστοποιητικό θανάτου και η αιτία θανάτου που εκδόθηκαν από ένα συμβαλλόμενο κράτος να αναγνωρίζονταν αυτομάτως σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος.

Υπό την αιγίδα της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Κατάστασης (ICCS), το 1958 υπογράφηκε στην Κωνσταντινούπολη μία σύμβαση που εξετάζει την διεθνή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των υπαλλήλων που είναι αρμόδιοι για την προσωπική κατάσταση στα συμβαλλόμενα κράτη. Εντούτοις, αυτή η σύμβαση δεν παρέχει κανόνες για τα έννομα αποτελέσματα σε ένα συμβαλλόμενο κράτος. Αυτά τα έννομα αποτελέσματα ρυθμίζονται από τις εθνικές νομοθεσίες.

Επιπλέον, το Ηνωμένο Βασίλειο, παρότι έγινε μέλος της ICCS το 1996, δεν κύρωσε μέχρι στιγμής αυτή τη συνθήκη.

(98/C 323/163)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1036/98**υποβολή: Fernando Fernández Martín (PPE) προς την Επιτροπή**

(6 Απριλίου 1998)

Θέμα: Ανθρώπινα δικαιώματα και δημοκρατία

Το κονδύλιο του προϋπολογισμού B7-7020 είναι εφοδιασμένο με 19 εκατ. Ecu και προορίζεται για την ενίσχυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας στις αναπτυσσόμενες χώρες: πρόκειται για δράσεις που σχετίζονται με την άσκηση της κρατικής εξουσίας (υποστήριξη στα νεοεκλεγέντα εθνικά κοινοβούλια, ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας, διαφάνεια στη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών κ.λπ.), καθώς και στην εδραίωση της κοινωνίας των πολιτών (ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υποστήριξη στα ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης κ.λπ.).

Ποιές δράσεις χρηματοδοτήθηκαν με τον τρόπο αυτόν; Η παρακολούθηση που εφαρμόζει η Επιτροπή, όσον αφορά τις δράσεις αυτές, της επιτρέπει να μας προσφέρει κάποιες πληροφορίες σχετικά με τη χρονική διάρκεια των αποτελεσμάτων τους;

Απάντηση του κ. Pinheiro εξ ονόματος της Επιτροπής

(29 Απριλίου 1998)

Το 1997, προβλέπονταν για το κονδύλιο του προϋπολογισμού B7-7020 «Δικαιώματα του ανθρώπου και δημοκρατία στις αναπτυσσόμενες χώρες» 17 εκατ. ECU. Κατά το ίδιο έτος, χρηματοδοτήθηκαν από το εν λόγω κονδύλιο 56 δράσεις στις χώρες ΑΚΕ και την Ασία. 22 από αυτές τις δράσεις, που αφορούσαν την ενίσχυση της άσκησης της κρατικής εξουσίας, αντιστοιχούσαν στο 51% του συνολικού προϋπολογισμού. Το υπόλοιπο διατέθηκε για την εδραίωση της κοινωνίας των πολιτών.